

Öğretmenin Günlüğü 13 Mart Perşembe

– EDİP GÜL · 18 Temmuz 2024

Ahmet Kemal
1957 -

HayatŞiirleriForumİstatistiklerE-KitapÜye Profiline Git

2075ŞİİR

8TAKİPÇİ

TAKİBİ BIRAK

A Günlükleri 13 Mart Perşembe

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweeTle

13 MART 2014 PERŞEMBE

BUGÜN evde kimse yok. İhsan sabah erkenden okula gitti. Dünkü uykusuzluk bana iyi uyku yaptı. Bu kanepede uyumak zor olsa da bana zevk veriyor. Oldum olası kanepeleri severim.

Hatun Adapazarı'nda kızıyla kalıyor. Evi toplayacaklar ve gelecekler. Damat askerde. Dün Şırnak'a gitti. Sabiha Gökçen'den 1 saatte Şırnak'a vardı. Ben daha ikinci derse girmeden bölüğüne teslim oldu. Ah şu teknoloji, insan hayatını nasıl değiştiriyor. Ama acaba mutlu ediyor mu? Mutluluk insanın içinde.

Lisede öğrenciyken böyle bir münazaraya tanık olmuştuk. Orada teknolojinin insanı mutlu etmediğini aksine mutsuz bir toplum yarattığını savunanlar kazanmıştı.

Amerika'da medeniyetin bir topluluğun varlığını öğrenmem bu konuda beni düşündürdü durdu hep. Vergi de vermiyor, devlet hizmetlerinden de yararlanmıyorlardı. Askerlik de yapmıyorlardı tabii. "Ah" dedim "keşke bizim ülkemizde de böyle bir yer olsa da oraya gitsek." TV'nin olmadığı bir dünya. Elektrik yok, sular ilkel yolla ediniliyor. Tarlaları kazıyor, ekip biçip yaşıyor, hayatımızı idame ettiriyoruz. Akşamları birbirimizle halleşebiliyoruz.

Memleketimizdeki yavaşlatılmış şehirler hakkında birkaç TV programı izledim de hayata bakışımı yeniden masaya yatırdım. Bu kadar didinip durmak neye. Hepsi bir karın doyurmak için değil mi, birkaç lokma ekmek, bir bardak çay?

Ailede iletişimi bozan TV'yi izlemesek ne kaybederiz. Onun yüzünden alabildiğine kopuyoruz birbirimizden. Şimdi bir de internet canavarı giriyor aramıza. Ellerdeki telefonların da sohbetleri nasıl baltaladığını, tabletlerde oyun oynayanların nasıl sanal bir dünyaya yuvarlanıp, gerçek dünyadan koştuklarını görmek, gelecekte nasıl bir dünyaya dönüşebileceğimiz anlamak için yeterli.

Bu dünyanın şimdikinden daha iyi olacağına dair bir ipucu bile yok. Bu yüzden geleceğe dair kuşkularımız artıyor. TV'lerin halkı nasıl kışkırttığını, sanal dünyanın nasıl organize edilerek kitlelerin yönlendirildiğini görerek, geleceğimizin karartılmaya ne kadar müsait olduğunu, kötü niyetli odaklarının bu araçları kullanarak neler yapabileceklerini anlıyoruz. Endişelerimiz artıyor. Bu modernliğin insanın yararına değil zararına, mutluluğuna değil, mutsuzluğuna yol açtığını görmekteyiz.

Keşke bu gelişim olmasaydı da bunca insan mutsuz olmasaydı. Gelişen teknoloji silahlanma yarışına yol açıyor, bu yarış da daha çok mazlumun kanının akmasına yol açıyor.

Ben bu yazıyı yazarken TV açık, ama onun bana bir faydası yok, hatta zararı bile var, yazdıklarımın derinleşmesini bile engelliyor.

Tamamen bağımlılık eseri. Ben bu yazıyı laptopta yazıyorum. Oysa el yazıyla yazsam da olurdu. Belki de daha iyi olurdu.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 13.3.2014